

RODINA

a

SPOLOČNOSŤ

13

Ročník 6 - Číslo 1 - 2010 - Nepredajné

Editoriál

Tolerovať, ale čo?

Spoločnosť sa globalizuje a ľudia sa dostávajú do kontaktu s inými ľuďmi, kultúrami, spôsobom života. Je to vďaka nielen informačným médiám, ale aj možnostiam cestovania alebo stretávania cudzincov. Takto zisťujeme, že aj keď sme všetci ľudia, každý sme iný, či už na základe zjavných rozdielov, akými sú farba pokožky, reč, spôsob obliekania, a pod., ale aj na základe spôsobu života, názorov, hodnôt.

Kedže existujeme vo svete odlišností, často preto počujeme, že sme síce iní, ale mali by sme sa navzájom tolerovať. Znie to pekne a úplne s tým súhlasím, ale čo všetko tolerovať? O tomto sa však mlčí. Rôzni „odborníci“ tvrdia, že vernosť v manželstve vlastne obmedzuje a ochudobňuje samotný manželský vzťah. Alebo čakanie na začiatok sexuálneho života do manželstva nie je prospešné pre vývoj mladého človeka. Alebo že deťom treba nechať absolútnu slobodu, aby sa učili na svojich chybách.

Áno, aj v tomto sú ľudia iní. Prečo by som to mal však tolerovať, keď takéto skutočnosti negatívne ovplyvňujú celú spoločnosť a tým aj mňa a moju rodinu? Možno by sa dalo v niektorých prípadoch ešte tolerovať to, že ak tak niekto žije, je to jeho problém, ale súhlasiť s tým? Prečo by som mal tolerovať niečo, čo nie je správne? Napríklad ak niekto považuje homosexuálnu za normálnu a že homosexuálne partnerstvá a manželstvá sú rovnocenné s heterosexuálnymi manželstvami, je to jeho vec, môže tvrdiť aj ten najväčší nezmysel na svete. Má na to právo. Ale ak niekto silou-mocou chce, aby aj ostatní uznávali takéto nezmysel, prečo by sa to malo tolerovať?

Áno, som za toleranciu toho, čo je síce iné, ale správne, no nemôžem tolerovať a ani súhlasiť s niečím, čo nie je správne.

Miroslav Rybár

OBSAH

Komu patria deti? Kontrola detstva a jej vývoj v 19. a 20. storočí	1
Kvalita vzťahu matka - dieťa a zdravý vývin osobnosti dieťaťa	2
Zásada tretia: Aktívne uplatňujte predstavu výsledku	2
Zakladatelia FFWP	3
Reštrukturalizácia OSN a vytvorenie kultúry mieru	3
Vy sa pýtate, my odpovedáme	4
Udalosti	4
FFWP na Slovensku	4

Vaše príspevky

Komu patria deti? Kontrola detstva a jej vývoj v 19. a 20. storočí

Detstvo a pozícia detí v spoločnosti nepochybne dominuje súčasným sociologickým diskusiám. Dieťa stále je a bolo vo svojej podstate vnímané ako závislá bytosť, ktorá vyžaduje ochranu, výchovu a disciplínu na to, aby sa mohla stať „dospelým“ členom spoločnosti. Novodobá orientácia spoločnosti však čoraz viac smeruje ku vnímaniu detí ako jej plnohodnotných členov schopných samostatne sa vyjadrovať a ovplyvňovať dianie v nej.

Kontrolu Macmillanov (2002) slovník definuje ako „právomoc robiť rozhodnutia o niečom alebo rozhodovať o tom, čo sa stane“, resp. je to „zákon, dohoda alebo metóda, ktorá niečo obmedzuje“. Z tohto výkladu vyplýva, že kontrolou sa nemusia rozumieť len represívne zásahy štátu a rodiny, ale akékoľvek zásahy obmedzujúce základné slobody dieťaťa ako rovnocenného občana spoločnosti vyplývajúce z autoritatívneho postavenia

rodičov, dospelých a štátu. K výkonu „kontrolnej“ funkcie od nepamäti slúžila širšia či užšia rodina. Boli to rodiny a v minulosti aj komunity, ktoré vychovávali nielen svoje, ale aj cudzie deti a poskytovali im socializačné, ako aj ekonomické zázemie nevyhnutné pre ich ďalší život. Na určitom stupni vývoja spoločnosti a s narušením tradičných spoločenských zväzkov sa zmenilo vnímanie dieťaťa aj rodín, pričom tieto neboli schopné sa s novým spoločenským usporiadaním vyrovnáť. Štát im pomohol túto skutočnosť do istej miery vyriešiť tým, že na seba prebral zodpovednosť za niektoré pôvodne výlučné funkcie rodiny. V posledných desaťročiach sa čoraz viac hovorí o „kríze“ detstva či jeho postupnom zániku. S týmto názorom nepochybne súvisí zmena pomeru moci dospelých ako aj jej charakteru voči deťom.

Moja práca sa zameriava na problematiku kontroly detí a jej formy v modernite. Dáva si za cieľ zistiť - *Ako bola prerozdelená moc medzi rodinu, komunitu a štát v danom časovom období a prečo tomu tak bolo.* Modernita je kľúčová, pretože práve vtedy došlo k významným socio-kultúrnym a ekonomickým zmenám, ktoré narušili dovtedy zaužívané tradičné formy kontroly. Celý kontext práce je situovaný do prostredia Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, kde boli tieto sily

iniciované prvotne a celkovo mali najväčší dopad na spoločenský vývoj.

Rozličné formy sociálnej kontroly sú súčasťou nášho každodenného života. Predmetom našej analýzy je neustály súboj o kontrolu nad deťmi medzi záujmami rodín a štátu v modernite. Skúmaná odborná literatúra sa sústreďuje najmä na vzťah medzi dvoma elementmi. Integritou rodiny - nevyhnutnosťou zachovať jej súkromie a prirodzené prostredie, ktorým dieťaťu vytvára nenahraditeľnú sociálnu základňu, a kolektívnym záujmom štátu, teda spoločnosti ako celku, ktorého intervencie sú nevyhnutné pre zabezpečenie sociálneho poriadku v spoločnosti prostredníctvom stabilnej budúcej generácie.

Toto súperenie môžeme pozorovať počas celého sledovaného obdobia v závislosti od extrémnych pozícií, v akých sa rodina a štát vyskytovali. V 19. storočí je ešte prítomná pomerne silná patriarchálna kontrola, ktorú postupne (v prospech kolektívnych záujmov) začali narušovať najskôr intervencie organizácií občianskej spoločnosti a neskôr aj štátu. V nasledujúcom období štát využil nespočetné množstvo foriem kontroly na to, aby prenikol do každej sféry rodinného života.

pokračovanie na strane 4

ISSN 1336-7412

9 771336 741004

Rodina, manželstvo a rodičovstvo

Kvalita vzťahu matka - dieťa a zdravý vývin osobnosti dieťaťa

Spodenie dieťaťa je v kontexte reprodukčného procesu momentom splynutia mužskej pohlavnej bunky s pohlavnou bunkou ženy. „Mat“ dieťa a „byť“ s dieťaťom je v kontexte psychologickom momentom rozhodnutia ženy prijať a milovať nevinné stvorenie, ktoré je už v prenatalnom vývine odkázané na starostlivosť a opateru zo strany matky. Moment jeho splodenia spojený so slobodným rozhodnutím a prijatím alternatívy „mat“ dieťa je zo strany matky spojený bezprostredne so zodpovednosťou vyplývajúcou z tohto rozhodnutia. Perspektívny vývin dieťaťa tak významne ovplyvňujú už všetky rozhodnutia matky pri jeho splodení: rozhodnutie prijať dieťa, rozhodnutie milovať dieťa, rozhodnutie postarať sa o dieťa, ako aj rozhodnutie sprevádzať dieťa vývinom bez kladenia podmienok. Nepodmienené pozitívne prijatie je predpokladom naplnenia rozhodnutia „byť“ s dieťaťom bez kladenia podmienok ocenenia. „Mat“ dieťa je potom predovšetkým odrazom biologického aktu, zatiaľ čo prijatie dieťaťa bez kladenia podmienok ocenenia a dávanie lásky, opateru a starostlivosti, teda rozhodnutie „byť“ s dieťaťom, vyjadruje živý, skutočný, pravdivý vzťah k dieťaťu.

Plnohodnotný vzťah matky k dieťaťu sa po narodení

bábätká stáva jadrom jeho zdravého vývinu. Už prvý moment priloženia dieťaťa na hrud' matky pár sekúnd po prestrihnutí pupočnej šnúry je zdrojom silného emocionálneho spojenia týchto dvoch bytostí. Pre matku nastáva od tohto momentu obdobie nadväzovania mnohopočetných kontaktov s dieťaťom, ktoré nesú v sebe odhodlanie sprevádzať dieťa jeho rastom, ktorý je hlavne v rannom detstve veľmi intenzívny. Rozhodnutie sprevádzať dieťa životom a jeho dynamickým vývinom je viazané na empatiu. Empatia matky je pre dieťa dimenziou vytvárajúcou priestor pre jeho rast. Matka je najbližším sprievodcom dieťaťa v jeho osobnostnom raste naplnenom sebaobjavovaním, sebarozvojom a neskôr aj sebauvedomovaním skrytých možností, kedy nie je z pohľadu uvedomovania potrieb a možností podstatné bytie matky (z jej pohľadu), ale bytie a potreby jej dieťaťa.

Matka ako nositeľka prvopričinných aktov vôle spojených s rozhodnutiami „mat“ dieťa (základ zrodu života dieťaťa) a „byť“ s dieťaťom (základ zdravého prežívania dieťaťa) vyjadruje jeden z aspektov bytia človeka, ktorý predpokladá sebauvedomovanie a rozhodovanie v slobode a zodpovednosti. Akt vôle je spojený s rozhodnutím žiť život zmysluplne, pričom motivujúce je napätie medzi tým, čo je teraz a čo má byť (kam bytie smeruje). Teda vzorec „túžba, chcenie či želanie - vôľa - rozhodnutie a zodpovednosť“ realizované matkou pri stvorení bytia (dieťaťa) je rovnakým vzorcom, ktorý ponúka dieťaťu

pri jeho sprevádzaní vývinom a ktorý si dieťa prirodzene osvojuje na úrovni sociálneho učenia.

Dieťa je dôsledkom rozhodnutia primárne matky „mat“ dieťa a oboch rodičov „byť“ s dieťaťom a v týchto rozhodnutiach je ukotvený aj ďalší rast a vývin bytosti, ktorej počiatok je v živote, prežívaní a akte vôle matky. Matkou a otcom stvorená bytosť rastie a vyvíja sa tak, ako ju sprevádzame my, rodičia, jej životom. Máme veľkú šancu poskytnúť jej všetky podmienky pre zdravý vývin: nepodmienené pozitívne ju prijať ako plne suverénnu bytosť, poskytnúť jej empatiu, empaticky jej porozumieť a sami kongruentne vyjadrovať svoje prežívanie („nehrať sa na nič a nikoho“ - byť samým sebou vo vzťahu k dieťaťu i partnerovi). Uplatňovanie takýchto zručností matkou (ale aj otcom) stimuluje u dieťaťa zdravý emocionálny vývin (uvedomovanie si a vyjadrovanie emócií a citov), kognitívny vývin (rozvoj myslenia a intelektových schopností) a vôľový vývin (uvedomovanie si toho čo chceme v prepojení na vôľové rozhodnutie, slobodu a zodpovednosť). Kompetentné využívanie týchto zručností matkou a otcom je potom prirodzene základom pre budovanie silného vzťahu založeného na prežívaní lásky, dôvery, blízkosti, vnútorného naplnenia a rovnováhy ako v živote matky a otca, tak aj dieťaťa.

doc. PaedDr. Marcela Verešová, PhD.

Pokračovanie v budúcom čísle.

Zásady šťastného rodinného života

Zásada tretia: Aktívne uplatňujte predstavu výsledku

Predstavte si vcelku bežnú situáciu, ktorá má veľa možných analógií: dieťa vo veku piatich rokov vyberie z poličky džbán, postaví sa na stoličku ku dresu, napustí do džbána vodu a ako schádza zo stoličky s naplneným džbánom dolu, väčšiu časť vody vyleje na zem. Vtom vojde mama. Môže zareagovať rôzne. Jedna reakcia môže mať charakter hnevu, mama dieťa vyhreší, že vylialo vodu a je mokré. Druhá reakcia môže mať aj napriek nepriaznivosti situácie charakter záujmu (mama sa napríklad opýta, čo chcelo dieťa urobiť). V prípade prvej reakcie matky dieťa zneistie, bude zahanbené a prežije pocit viny. V prípade druhej reakcie mama dá priestor k vyjadreniu dieťaťa o motíve jeho konania, otvára matke možnosť výchovne dieťa sprevádzať k rozmyšľaniu o inej alternatíve dosiahnutia jeho túžby, či záujmu, spoločne umožňuje nájsť riešenie z nepriaznivej situácie, výsledkom čoho je, že dieťa prežíva pocit porozumenia, ocenenia a povzbudenie. Mama v druhom type reakcie urobila z nepríjemnej situácie pre dieťa bonus, výchovne mu umožnila podrástť bez citového strádania. To, čo mama efektívne zvládla v stave, keď mnohí z nás by reagovali hnevom či výčitkou, bolo, že konala s cieľom v mysli, čomu predchádzalo uvedomenie si faktu, že tento relatívne malý problém, ktorý vyvolá primárne negatívnu reakciu, spracovala tak, že dala do

úzadia svoju emočnú reakciu na problém a sústredila sa na niečo významnejšie - na cieľ. Obaja, aj dieťa aj matka, mali z jej správania zisk. U dieťaťa reakcia mamy zvýšila jeho sebaocenenie a dôležitým ziskom bolo posilnenie vzťahu dôvery medzi ňou a dieťaťom.

Uvedený príklad je ilustráciou toho, že medzi podnetom a reakciou je potrebné mať na zreteli predstavu výsledku alebo cieľa, ktorý chce rodina vo všetkých úrovniach vzťahov dosiahnuť. Ak je vaša predstava cieľa v úrovni vzťahov stále prítomná, jasná a živá, má konkrétny obsah, iste ovplyvní všetky vaše rozhodnutia v smere od podnetu k reakcii. Správanie človeka a jeho reakcie sú funkciou jeho možností, nie podmienok, v ktorých sa aktuálne nachádza. Človek má schopnosť svoje emócie podriadiť cieľovým hodnotám. Človek nie je spôsobilý jednoznačne predpovedať to, čo sa po jeho reakcii stane, no má silu a moc určiť, ako sa prispôsobí novým podmienkam. Jedine on má silu a moc rozhodnúť, či aktuálne podmienky využije vo svoj prospech a možno aj v prospech ostatných, alebo sa nimi nechá negatívne ovplyvniť a negatívne svojou reakciou ovplyvní aj okolie. Človek má možnosť rozhodnúť sa žiť s predstavou cieľa, ktorému podriaďuje kontrolu nad sebou samým a vyberá tú alternatívu z možných spôsobov konania, ktorá je najviac v súlade s jeho cieľovým smerovaním.

V kontexte rodinného smerovania a cieľového zamerania možno hovoriť aj o rodinnej predstave cieľa či výsledku. Každý deň po tom, čo sa prebudíme, odporúčam vizualizovať si cieľ, výsledok, ku ktorému spejem

v daný deň na úrovni rodiny. Uvedené samozrejme je výhodné aj v iných osobných prioritách - práca, vzťahy s priateľmi a podobne. Rodina je systémová entita, preto je nevyhnutné, aby individuálna predstava výsledku bola zjednotená s rodinnou predstavou výsledku. Rodinnú predstavu výsledku treba budovať v prvej úrovni na jednote manžela a manželky v predstave toho, kam by mala ich rodina smerovať a následne realizovať výchovný prenos na zvnútornení predstavy o rodinnom smerovaní u ich detí. Základom pre zvnútornenie rodinnej predstavy u detí je jednota skutkov a slov každého rodiča v naplňaní rodinnej predstavy výsledku. Nejednotné predstavy výsledku jednotlivých členov rodiny, ako aj nesúlad vo verbálnych vyjadreniach rodičov o smerovaní a ich každodennými skutkami či činmi, sťažujú a až znemožňujú reálne predstavy výsledku rodiny ako systémovej entity dosiahnuť.

Som presvedčená, že pri konečnom bilancovaní úspechu na úrovni realizácie predstavy výsledkov je efektívny a úspešný ten človek a rodina, ktorý/á má na ceste od spracovania situácií k reakcii vždy v predstave krátkodobý či dlhodobý výsledok, ku ktorému sa zaviazal/a v podobe akéhosi vyjadrenia všetkých členov rodiny k tomu, čo chcú ako celok dosiahnuť, akými chcú byť a čo chcú pre naplnenie cieľa robiť.

spracovala
doc. PaedDr. Marcela Verešová, PhD.

Pokračovanie v budúcom čísle.

Zakladatelia Federácie rodín

Prinášame pokračovanie životopisu zakladateľov Federácie rodín. Poznámka: Kórejské mená sú uvádzané v pôvodnom poradí, to znamená, že prvé slovo je priezvisko a druhé dve slová tvoria meno, napríklad v mene Kim Min Su, „Kim“ je priezvisko a „Min Su“ je meno. Žena si aj po vydaní ponecháva svoje rodné priezvisko, pričom deti dostávajú priezvisko po otcovi.

Mun Son Mjong - obdobie 2000-2001

Od 9. do 14. februára 2000 sa v Soule, Kórea, konal 6. Svetový festival kultúry a športu (WCSF) s hlavnou témou „Vytvorenie kultúry mieru, srdca a pravých rodín“. V rámci tohto festivalu sa 13. februára celosvetovo uskutočnila prvá časť požehnaní manželstva 400 miliónov párov. Okrem požehnaní udeleného manželmi Munovcami páry prijali požehnanie aj od predstaviteľov rôznych vierovyznaní. 13. februára bola založená Federácia kozmických pravých rodičov a Centrum rodiny za univerzálny mier a zjednotenie. Od 8. do 19. apríla sa konalo turné pani Munovej po USA s názvom „Cesta pre Ameriku a ľudstvo v Posledných dňoch“, ktoré pokračovalo od 8. do 31. mája po celom svete. 22. mája bola založená Asociácia predstaviteľov amerických duchovných (American Clergy Leadership Conference - ACLC). Od júla do konca augusta sa po USA a Európe konalo osvetové turné Aliancie za čistú lásku (PLA) pod

názvom Pure Love 2000. Od 17. do 20. augusta sa v New Yorku v OSN konalo zhromaždenie svetových predstaviteľov pod názvom Assembly 2000 s témou „Reštrukturalizácia OSN a vytvorenie kultúry mieru“. Pri tejto príležitosti bola založená Svetová asociácia mimovládnych organizácií (World Association of Non-Governmental Organizations - WANGO). 16. októbra sa vo Washingtone D.C. uskutočnil Pochod milióna rodín (Million Family March) za účelom zdôraznenia jednoty v rodine a rasovej a náboženskej harmónie.

13. januára 2001 sa v Soule, Kórea, uskutočnil obrad korunovácie Božieho kraľovania. Po tomto obrade bol prehlásený začiatok Národa kozmického mieru a jednoty (Čonilguk). Od 26. do 30. januára sa v New Yorku, USA, konal 7. WCSF. V rámci tohto festivalu sa 27. januára celosvetovo uskutočnila druhá časť požehnaní manželstva 400 miliónov párov. Od 25. februára do 17. apríla sa konalo turné reverenda Muna po USA spoločne s duchovnými z ACLC pod názvom „Vytrváme!“ s hlavnou témou „Obnova rodiny, obnova spoločnosti a obnova národa a sveta“. Počas turné zazneli prejavy s názvom „Cesta pre Ameriku a ľudstvo v novom miléniu“ a „Hľadanie pôvodu univerza“. 15. mája reverend Mun na pôde kongresu USA predniesol prejav s názvom „Obrad korunovácie Božieho kraľovania završuje víťazstvo neba a zeme“. 27. mája sa v New Yorku, USA, uskutočnilo požehnanie manželstva duchovných, na ktorom sa

zosobášil arcibiskup Milingo so svojou nevestou z Kórey, lekárkou Mariou Song.

Manželia Milingovci

Okrem neho sa na obrade zúčastnilo ďalších 59 párov, mnohí z nich významní náboženský predstavitelia. 30. júna syn Hjon Džin začal svetové turné s názvom „Služba mieru“, ktoré trvalo do 8. augusta 2002. Od 29. októbra do 6. novembra sa konalo turné reverenda Muna po Kórei s názvom „Kozmický mier a zjednotenie“. Zároveň v Japonsku prebiehalo podobné turné pani Munovej. Od 26. novembra do 15. decembra sa konalo turné pani Munovej po USA s názvom „Vytrváme v jednote!, Nová nádej pre mier v Amerike a vo svete“, na ktorom zaznel prejav s názvom „Národ a svet mieru, po ktorom túži Boh a ľudstvo“.

Pokračovanie v budúcom čísle.

Prejavy zakladateľov

Reštrukturalizácia OSN a vytvorenie kultúry mieru

(Prejav reverenda Son Mjong Muna na Zhromaždení 2000, sídlo OSN, New York, 18. augusta 2000, výňatky z prejavu)

Konflikty vznikajú z mnohých dôvodov, ale jedným z hlavných faktorov podporujúcich ich vznik je hlboko zakorenená disharmónia, ktorá existuje medzi svetovými náboženstvami. Preto, keď sme svedkami mnohých svetových tragédií objavujúcich sa okolo nás, mali by sme si uvedomiť, že je kriticky dôležité, aby sa náboženstva stretli, viedli rozhovory a učili sa navzájom sa objasňovať. ...

Dozrel čas na obnovu náboženstva a realizáciu jeho pravého vedúceho postavenia vo svete. Veriaci ľudia by mali cítiť zodpovednosť za stav, utrpenie a nespravodlivosť existujúcu v živote ľudí. Veriaci ľudia mnohokrát neboli dobrým príkladom v praktizovaní lásky a života pre iných a z tohto dôvodu by mali prehodnotiť svoj postoj. Je čas, aby oľutovali svoje snahy o osobné spasenie a zaslepené denominačné záujmy. Takéto praktiky zabraňovali náboženským inštitúciám dať maximum pre spasenie sveta. Súčasné obdobie, viac než ktorékoľvek iné, od nás požaduje, aby sme prekročili hranice viery

a záujmov jednotlivých náboženstiev a dali lásku a ideály pre blaho celého sveta.

Konkrétne Boh vyzýva svetových predstaviteľov, hlavne náboženských, v nádeji, že budú stáť proti nespravodlivosti a zlu vo svete a budú sprostredkovať Jeho lásku celému svetu. Preto sa všetci veriaci ľudia majú zjednotiť v srdci, aby naplno vyjadrili v slovách i skutkoch Božiu úpenlivú túžbu po obnove ľudstva a mieri. Svetový mier môže byť plne realizovaný jedine vtedy, keď sa múdrosť a snaha svetových náboženských predstaviteľov, ktorí reprezentujú vnútorné záležitosti mysle a svedomia, sklbi so štátnymi predstaviteľmi, ktorí majú praktickú vedomosť a svetskú skúsenosť o vonkajšej realite alebo „tele“. V tomto zmysle je čas dokonca na vážne zamyslenie sa o možnej reštrukturalizácii OSN. Napríklad je možné si predstaviť OSN ako dvojkomorovú organizáciu.

Súčasná štruktúra OSN, pozostávajúca z predstaviteľov štátov, môže byť vnímaná ako kongres, kde sú predstavované záujmy každého členského štátu. Avšak zvláštna pozornosť by mala byť venovaná vytvoreniu náboženského zhromaždenia alebo rady náboženských predstaviteľov v rámci štruktúry OSN. Toto zhromaždenie alebo rada by mala pozostávať z uznávaných duchovných predstaviteľov v oblasti náboženstva, kultúry a vzdelávania. ...

Dve komory, pracujúc vo vzájomnom rešpekte a kooperácii, budú schopné urobiť veľký posun k vytvoreniu svetového mieru. Múdrosť a vízie významných náboženských predstaviteľov budú substanciálne dopĺňať politické hľadisko, skúsenosti a schopnosti svetových politických predstaviteľov. Dokonca i v tomto okamžiku vo svete prepuká stále viac konfliktov týkajúcich sa sporných hraníc. ...

Vážení svetoví predstavitelia, musíme sa zjednotiť v skutkoch a srdciach a zlepšiť naše systémy a organizácie tak, aby vzácna múdrosť náboženstiev spoločne s vedcami, štátnikmi a odborníkmi bola mobilizovaná na vyriešenie vážnych a naliehavých kríz vo svete. Verím, že riešenie svetových problémov sa uskutoční vtedy, keď sa vytvorí navrhovaná rada pozostávajúca z náboženských predstaviteľov v spolupráci s politickými predstaviteľmi a diplomatmi OSN. ... Budem sa usilovať o vybudovanie Nebeského kraľovstva večnej lásky a harmónie a vybudovanie Božej domoviny, kde úsilie OSN za mier bude oceňované a kde celé ľudstvo vytvorí jednu univerzálnu rodinu ako bratia a sestry pod Bohom, svojim rodičom.

Úplné znenie sa nachádza na stránke FFWP - www.federaciaronin.sk.

Vy sa pýtate, my odpovedáme

Na udalostiach organizovaných Federáciou rodín sa zúčastňujú predstavitelia rôznych cirkví. To znamená, že konvertovali?

Federácia rodín (FFWP) nie je cirkev a ani cirkev podobná inštitúcia alebo organizácia a preto sa do FFWP nedá konvertovať. FFWP je dobrovoľná mimovládna organizácia združujúca ľudí bez rozdielu politického presvedčenia, náboženského vyznania, rasy či národnosti. Jej cieľom je posilnenie rodiny ako morálneho centra spoločnosti, pretože prosperita spoločnosti je na nej závislá. Pre viac informácií pozrite Stanovy FFWP na www.federaciaronin.sk.

Prípadní cirkevní predstavitelia, ktorí sa zúčastňujú na podujatiach organizovaných FFWP, jednoducho podporujú jej ciele. Môžu byť jej členmi, ale to neznamená, že zanechali svoje vierovyznanie. Práve naopak, skôr ukazujú príklad toho, že každá cirkev a náboženstvo môže byť prínosom pre posilnenie rodiny, ak sa sústreďia na to najlepšie, čo v nich je, a zabudnú na často nezmyselné rozdiely medzi nimi. Pretože rodina je univerzálny fenomén, ktorý prekračuje národnosť, rasu a vierovyznanie. Jedine rodina je cesta k Bohu a zároveň miestom prebývania Boha.

Udalosti

Homosexualita - mýty a skutočnosť

Dňa 18. mája 2010 sa v Bratislave, v Apollo Hotel (Hotel Dukla), uskutočnil diskusný večer s názvom „Homosexualita - mýty a skutočnosť“, ktorý súvisel s pripravovaným pochodom „Dúhový Pride Bratislava 2010“ za práva lesbičiek, gayov, bisexuálov a transgender osôb. Na hlavné body programu - prečo manželstvo môžu tvoriť iba muž a žena, a akú ideológiu, stratégiu a ciele vlastne sledujú aktivisti hnutia homosexuálov - vyjadrili svoj postoj rôzni rečníci. Zúčastnení, medzi ktorými boli aj zástancovia homosexuálnych partnerstiev, mohli reagovať na jednotlivé príspevky a vyjadriť svoj názor na danú tému.

Toto podujatie zorganizovala Federácia rodín za svetový mier, ktorým chcela zdôrazniť skutočnosť, že správne pochopenie a postoj k manželstvu, sexualite a rodinným hodnotám rozhoduje o kvalite života a ďalšom bytí a nebytí ľudstva na tejto planéte.

Viac o homosexualite na www.federaciaronin.sk v časti Osveta FFWP.

FFWP na Slovensku

Prezident: Ing. Igor Koromház
prezident@federaciaronin.sk

Kontakt:

Bratislava
Federácia rodín za svetový mier
P. O. Box 72
810 00 Bratislava
Tel.: 0905/572 729
E-mail: federaciaronin@federaciaronin.sk

Pobočky:

Banská Bystrica
E-mail: banksabystrica@federaciaronin.sk

Košice

E-mail: kosice@federaciaronin.sk

Martin

E-mail: martin@federaciaronin.sk

Nitra

E-mail: nitra@federaciaronin.sk

Žilina

E-mail: zilina@federaciaronin.sk

Časopis a Vy

V prípade, že Vám nejaké číslo časopisu chýba alebo poznáte niekoho, kto by ho rád obdržal, kontaktujte našu redakciu. V prípade, že máte prístup na internet, môžete si stiahnuť všetky doteraz vydané čísla a prípadne si ich vytlačiť.

Ak máte návrhy na nové rubriky alebo radi píšete, pošlite nám svoje návrhy alebo príspevky. Radi ich prehodnotíme a uverejníme.

RODINA A SPOLOČNOSŤ - 13

Ročník 6 - Číslo 1 - 2010

Vydavateľ: Federácia rodín za svetový mier
IČO: 31769829
Číslo účtu: 4010092904/3100
E-mail: federaciaronin@federaciaronin.sk
Web: <http://www.federaciaronin.sk>

Redakcia: FFWP Nitra
Žilinská 3
949 01 Nitra
Tel.: 037/658 8252
0918/518 238

E-mail: rodinaaspolocnost@federaciaronin.sk
Web: <http://www.rodinaaspolocnost.sk>

Šéfredaktor: Miroslav Rybár
Redakčná rada: Eva Slováková (predseda), Miloš Procházka, Marcela Verešová, Braňo Pauk

Periodicita: Občasník
Cena: Nepredajné
Grafická úprava: Marek Polakovič
Tlač: Polygrafia Dominant, s.r.o., Nitra
Distribúcia: Súkromní distribútori
Náklad: 1000
Registračné číslo MK SR: 3391/2005
Evidenčné číslo: EV 1986/08
ISSN (online): 1336-7765
ISSN (tlačenej vydanie): 1336-7412
Copyright: Federácia rodín za svetový mier.

Za obsah príspevkov zodpovedá ich autor. Názory redakcie nemusia vyjadrovať oficiálne stanovisko Federácie rodín za svetový mier.

Kopírovanie a rozširovanie celého časopisu v tlačenej alebo elektronickej forme je povolené bez súhlasu vydavateľa.

pokračovanie zo strany 1

Rodina postupne stratila tak svoje základné funkcie, ako aj autoritu nad svojimi deťmi. Posledná funkcia, ktorá ju podľa autorov ešte odlišuje od štátu a predurčuje jej výnimočnosť, je socializačno-emočná funkcia, ktorú, ako jedinú, nie je štát schopný zabezpečiť v plnej miere. Nevhodné zaobchádzanie s deťmi v minulosti im spoločnosť chcela vynahradiť postupnou liberalizáciou ich práv. V 20. storočí rozpad rodiny a stratu jej autority podporili ďalšie procesy charakteristické pre modernitu. Štát stratil časť svojej autority len v prípadoch, keď sa prejavilo zlyhanie jeho dovedty „bezchybného“ systému. Konečne s nástupom post - modernity možno pozorovať akési zosilnenie vzťahu medzi rodičom a dieťaťom a paradoxne jeho väčšou kontrolou. Vyššiu kontrolu zabezpečuje štát pomocou nových technológií, no aj snahou pokryť čo najväčšiu časť populácie. Dokonca sa navracia opäť ku kontrolám prostredníctvom komunit.

A komu teda patria deti? Aj keď na to neexistuje jednoznačná odpoveď, Donzelot (Cunningham, H. 2005) ju vystihuje asi najlepšie tvrdiac, „čím viac sú detské práva presadzované, tým viac sa smrtiaci stisk ochrannej autority [štátu] zvierá okolo úbohej rodiny.“ S narastajúcou liberalizáciou

detských práv už nebude potrebné, aby existovali špeciálne kontrolné jednotky (rodiny), ktoré by zabezpečovali výchovu a kontrolu týchto (doteraz) výnimočných osôb. Na formálnu kontrolu bude postačovať nadradenosť štátu, nakoľko všetci jeho členovia si budú rovni. To, či to dospeje až do takýchto krajností, záleží od toho, ako budú rodina, štát a deti (ako sociálni aktéri) schopní nájsť si rozumnú hranicu čo do prerozdelenia svojich kompetencií. Avšak podľa môjho názoru je celospoločensky nevyhnutné posilniť autoritu rodičov (a to nielen patriarchálnu) a preniesť na nich ďalšie kompetencie, ak je naozaj v záujme štátu, aby si rodina plnila svoje primárne funkcie efektívne, čo s nedostatkom právomocí možné nie je. Vhodnou cestou je práve forma preventívnej kontroly, akú zaviedla vláda Spojeného kráľovstva, no ktorá by sa mala vykonávať s ohľadom na ochranu súkromia rodiny.

*Dominika Zavadilková
(študentka VŠ)*

Celé znenie práce a informácie o autorke sa nachádzajú na <http://is.muni.cz/osoba/237832>